

दानस्य त्रयपर्यणस्य दानं च तद्धर्मं चेति शोधको धर्मः स्याद्धर्ममस्त्रियामित्यमरः अमुत्रार्थपरलोकोक्तं ॥२३॥ इति अनुशासनपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥२३॥ ॥७॥

एतदुक्तममुत्रार्थे देवैर्पित्र्यैश्च भारत ॥ दानधर्मं च दानस्य यत्पूर्वमृषिभिः कृतं ॥१०॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशासने के प० दानधर्मस्वर्गन
रकगामिवर्णने त्रयोविंशोऽध्यायः ॥२३॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इदं मे तत्त्वतो राजन् वक्तुं महं सि भारत ॥ अहिंसयित्वा पिकथं ब्रम्हत्या विधीयते
भीष्म उवाच ॥ व्यास मामेन्द्र राजेन्द्र पुरायस्य सुष्ठु वानहं ॥ तत्ते हं संप्रवक्ष्यामि तदिहैकमनाः चरण ॥२॥ चतुर्थं त्वेव सिष्ठस्य तत्त्वमाख्याहिंमे मुने ॥ अहिंस
यित्वा केनेह ब्रम्हहत्या विधीयते ॥३॥ इति पृष्ठो मया राजन् पराशर शरीरजः ॥ अब्रवीन्निपुणो धर्मो निः संशयमनुत्तमं ॥४॥ ब्राम्हणं स्वयमाहूय भिक्षा
श्रेष्ठं कृत्वा वृत्तिनं ॥ ब्रूयान्नास्तीति यः पश्चान्नैव विद्याङ्गं गृह्यति ॥५॥ मध्यस्थस्येह विप्रस्य यो नृचानस्य भारत ॥ दृष्टिं हरति दुर्बुद्धिं विद्याङ्गं गृह्यति न
गोकुलस्य तृषार्तस्य जलार्थे वसुधाधिप ॥ उत्पादयति यो विघ्नं तं विद्याङ्गं गृह्यति ॥६॥ यः प्रवृत्तं श्रुतिं सम्यक् शालं वामुनिभिः कृतं ॥ दूषयत्यनभि
ज्ञायं तं विद्याङ्गं गृह्यति ॥७॥ आसन्नं रूपं संपन्नं महतीं सहस्रो वरं ॥ न प्रयच्छति यः कन्यां तं विद्याङ्गं गृह्यति ॥८॥ अधर्मं निरतो मूढो मिथ्यायो
र्बुद्धिजातिषु ॥ दद्यान्मर्मोत्तिगं शोकं तं विद्याङ्गं गृह्यति ॥९॥ चक्षुषा विप्रहोणस्य पंगुलस्य जडस्य वा ॥ हरेत यो वै सर्वस्वं तं विद्याङ्गं गृह्यति ॥१०॥
आश्रमे वा वने वापि ग्रामे वा यदि वा पुरे ॥ अग्निं समुत्सृजेन्मोहान्तं विद्याङ्गं गृह्यति ॥११॥ इति श्रीमहाभारते अनुशासनपर्वणि अनुशास० दानधर्मब्र
म्हकथने चतुर्विंशोऽध्यायः ॥२४॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ तीर्थानां दर्शनं श्रेयः स्नानं च भरतर्षभ ॥ श्रवणं च महाप्राज्ञ श्रोतुं मिच्छामि तत्त्वतः ॥१॥ ए
धिर्व्यायानि तीर्थानि पुण्यानि भरतर्षभ ॥ वक्तुं महं सिमेतानि श्रोतास्मि नियतं प्रभो ॥२॥ भीष्म उवाच ॥ इमं मंगिरसा प्रोक्तं तीर्थं चंशं महादृते ॥ श्रोतु
महं सि भद्रं ते प्राप्स्यसे धर्ममुत्तमं ॥३॥ तपो वनगतं विप्रमभिगम्य महामुनिं ॥ पप्रच्छो गिरसं धीरं गौतमः संक्षितव्रतः ॥४॥ अस्मिन् भगवन्कश्चिन्नधि
भ्यो धर्मसंशयः ॥ तत्सर्वं श्रोतुं मिच्छामि तन्मे शंस महामुने ॥५॥

इदं मेन्द्रस्य ध्यायः स्पष्टार्थः ॥१॥ २॥ ३॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १०॥ ११॥ १२॥ इति अनुशासनपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥२४॥ तीर्थानामित्यध्यायस्य तास्यैर्यदृशिणो वा
ह्यधर्मसाधनं तीर्थीहनादन्यन्नास्तीति श्रोतुमिच्छामि तीर्थीनीत्यर्थोत् ॥१॥ २॥ तीर्थं चंशं तीर्थसंघं ॥३॥ तीर्थेभ्यः तीर्थान्युद्दिश्य पावनानि न वेति धर्मसंवायेति ॥४॥